

ระเบียบกระทรวงแรงงาน

ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากคนหางาน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงแรงงาน ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าบริการ และค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากคนหางาน พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อปรับปรุงค่าใช้จ่ายที่ผู้รับอนุญาตจัดหางาน เพื่อไปทำงานในต่างประเทศสามารถเรียกเก็บจากคนหางานได้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๖ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีกระทรวงแรงงาน จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงแรงงาน ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าบริการ และค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงแรงงาน ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าบริการ และค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากคนหางาน พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจะเรียกหรือรับค่าบริการ จากคนหางานได้ไม่เกินหนึ่งเท่าของค่าจ้างรายเดือนที่คนหางานจะได้รับจากนายจ้างในเดือนแรกหรือ ในระยะเวลาสามสิบวันแรกที่คนหางานเข้าทำงานสำหรับสัญญาจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ในกรณีสัญญาจ้างมีกำหนดระยะเวลาน้อยกว่าหนึ่งปีให้ลดลงตามส่วน

นอกจากค่าบริการตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจะเรียก หรือรับค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินจำนวนสองเท่าของค่าจ้างรายเดือนที่คนหางานจะได้รับจากนายจ้างในเดือนแรก หรือในระยะเวลาสามสิบวันแรกที่คนหางานเข้าทำงาน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของระเบียบกระทรวงแรงงาน ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าบริการ และค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากคนหางาน พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ การเรียกหรือรับค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายของผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงาน ในต่างประเทศ ในกรณีที่นายจ้างได้ตกลงเป็นผู้รับผิดชอบแทนคนหางาน ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่นายจ้างได้ตกลงรับผิดชอบค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายมากกว่าหรือเท่ากับจำนวน ที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศมีสิทธิเรียกเก็บจากคนหางาน ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาต จัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศเรียกเก็บค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายจากคนหางานในทุกกรณี

(๒) ในกรณีที่นายจ้างได้ตกลงรับผิดชอบค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายน้อยกว่าจำนวนที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศมีสิทธิเรียกเก็บจากคนหางาน ให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศเรียกเก็บค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายได้ตามจำนวนที่เหลืออยู่หลังจากหักค่าบริการหรือค่าใช้จ่ายที่นายจ้างตกลงเป็นผู้รับผิดชอบ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

พิพัฒน์ รัชกิจประการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน